

[Andreasen (Forsinge).]

mit Partis Vegne Lovforslaget en velvillig Behandling i det forestaaende Udvalg.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, det foreliggende Lovforslag har faaet. Jeg skal til de Udtalelser, der er fremsat, fremkomme med et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Fuglsang, der talte for Partiet Venstre, udtalte til at begynde med, at det havde jo vist sig, at Loven, som var blevet gennemført i 1925, ikke havde mødt den Velvilje, som man havde tænkt sig, i alt Fald havde det ikke givet sig det Udsalg, at de 10 Mill. Kr., man stillede til Raadighed og regnede med vilde blive opbrugt i de 10 Aar, er blevet anvendt, idet der jo nu er til Rest mellem 4 og 5 Mill. Kr. Jeg skal hertil sige, at det hænger naturligvis noget sammen med, at man i 1928 gennemførte en anden Lov om Driftslaan for Landbruget, hvor der blev givet en Bevilling paa 12 Mill. Kr. paa Vilkaar, som maaske for Statens Vedkommende var forbundet med betydelig større Risiko og for de enkelte Laantageres Vedkommende derfor med en større Fordel.

Jeg skal sige til det ærede Medlem angaaende hans Bemærkninger om de Ændringer, der blev indført i 1928, og de, der nu er foreslaaet, at det er jo ganske naturligt, at man, naar man kommer ind paa et nyt Lovgivningsomraade som dette, ret hurtigt høster nogle Erfaringer angaaende Lovens Administration og Virkninger, som man fra alle Sider er enig om bør omsættes i Ændringer. Det var det, der skete i 1928, og det er det, der sker nu ved de Ændringer, jeg har foreslaaet, og som jeg forstaar, at det ærede Medlem ogsaa mener det rigtigt at foretage paa Grundlag af de Erfaringer, man har indhøstet.

Det eneste, som det ærede Medlem er noget betænkelig ved, var jo i Virkeligheden Udvidelsen af Afdragstiden til 5 Aar for visse Panters Vedkommende, og her gjorde det ærede Medlem navnlig opmærksom paa, at fastnaglede Maskiner burde maaske ikke med ind herunder, da de i Forvejen hører til Pantet og derfor ikke yderligere kan pantsættes. Jeg skal hertil sige, at det er naturligvis rigtigt, men der er vel nok det, at sige hertil, at i Husmandsbrugene er der ikke ret mange af den Slags Maskiner, det er jo mere i de større Landbrug, at man har fastnaglede Maskiner. Men det er maaske muligt, at det ærede Medlem kan have Ret i, at man bør henlede

Opmærksomheden derpaa i et Cirkulære, hvorved man faar dette Forhold klart ude omkring. Det skal jeg gerne overveje til sin Tid, naar Loven bliver vedtaget, hvad jeg efter de faldne Udtalelser har godt Haab om vil ske.

Hvad angaar det næste Spørgsmaal: Rentens Nedsættelse fra $4\frac{1}{4}$ til 4 pCt., som det ærede Medlem godt kunde have ønsket, skønt han ogsaa forstod Vanskelighederne derved, skal jeg sige, at jeg ikke synes, man skal gaa længere ned end til den Rente, Staten selv kan laane Pengene til. Naar Staten udlaaner Penge til en lavere Rente, end den selv maa betale, ligger der deri et Tilskud, et camoufleret Tilskud, og jeg synes, det er det rigtigste og mest redelige baade for Staten og for dem, der laaner Pengene, at man er klar over, om det drejer sig om et Tilskud eller ikke.

Den næste Ændring drejer sig netop om et Tilskud, idet man forhøjer Tilskuddet til Administrationsudgifterne fra $\frac{1}{2}$ til 1 pCt., som Staten yder for at faa det til at gaa paa bedst mulig Maade. Herigennem erkender man, at man finder det rigtigt, at der gives et Tilskud, og denne aabne Fremgangsmaade anser jeg for den rigtigste. Hvis man derimod gaar den anden Vej og fastsætter en billigere Rente, giver man de paagældende det Indtryk, at de ingen Fordel faar, medens paa den anden Side de, der skal betale, maaske ved en eller anden Lejlighed bliver opmærksomme paa Sammenhængen og kan sige: I faar i Virkeligheden et Tilskud her, som I aldrig har talt om! Jeg mener, som sagt, at skal der gives Tilskud, maa det være ærligt og redeligt og ikke fordækt, hvad det meget let kan blive paa den anden Maade.

Det ærede Medlem sluttede sine Bemærkninger med at opfordre til Nedsættelsen af et Udvalg til Behandling af Sagen og vilde i dette Udvalg gerne have Oplysninger om forskelligt, derunder naturligvis om, hvorledes det forholdt sig med Administrationen, eventuelle Tab o. lign., og det samme Ønske fremsatte den konservative Ordfører. Jeg er naturligvis villig til i Udvalget at give de Oplysninger, som kan gives i saa Henseende. Jeg kan allerede paa nuværende Tidspunkt sige, at der ikke har været store Tab, Tabene har været meget minimale i Forhold til de store Udlaan og i Forhold til de store Vanskeligheder, Landbruget har haft i de Aar, der er gaaet. Jeg kan tilføje, at der ikke er konstateret tilnærmelsesvis saa store Tab eller Fare for saa store Tab i kommende